

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Augustus 1-ső napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Azok a' közönséges tudósítások, melyekben a' *Páris* városa kőfalai alatt történt dolgok közönségessé tettek, nevezetesen a' Jun. 30-ik napjától fogva a' következett Julius 3-ikáig történtek olly tsonkák, olly homályosok, olly hibások voltak, hogy mi kéntelenek vagyunk, azokat megezáfolni, és a' történt dolgokat hiteles kútfekből szedvén ki, a' M. Kurir érdemes Olvasóival közleni: A' *Mont St. Jean* mellett történt tsatában megverettet es szélljelszórt Frantzia armáda, *Soissons* mellett ismét öszvegyűjtetett, és Marsal *Soult* által ujjobban organizáltatott, Marsal *Grouchy*, a' ki a' maga corpusának egy részét a' veszedelemtől megmentette, *Rheims* városába való érkezésekor olly parantsolatot vett, hogy a' maga hadi seregeit *Soissonsba* vezérelje, az északi armádának fővezérségét vegye kezére, 's marsirozzon *Párisba*. — Ez a' rendelés ugyan nem volt haszontalan egészen, de mivel már akkor a' szövetségesarmádák *Páris* városához közelgettek, és azon a' környéken lévő nevezetesebb helységeket, ugymint *Compiègne*, *Creil*, és *Pont St. Maxence* erősségeit elfoglalták, a' Francziák semmit végbe nem vihettek. Mellyhezképest Marsal *Grouchy* távolabb lévén a' fővárostól mint az ellenség, azokat a' hadi seregeit, a' mellyeket sebes lépésekkel mar-

siroztatott *Páris* felé, az *Soissonsból* segítségére ment hadi néppel öszvekaptsolta. De mindazáltal így sem boldogúlhatott, mivel sereginek jobb szárnya a' marsirozásban megtámadtatott, több ágyúit elvesztette, sok katonái elhagyták zászlóikat, és 40,000-nel több nem mehetett *la Vilette* alá.

Ezen szomorú kilátásai közt Marsal *Grouchy* a' fővezérséget leakarta tenni, 's le is tette, ezt a' fővezérséget a' Kormány-szek Marsal *Davoustra* bizta, a' ki ennek a' corpusnak mind morális mind materiális állapotját rossz karban találta, azonközben a' hadi seregeknek száma nagyon megsaporodott, mivel a' nemzeti gárdista seregtől 7.000 könnyűszerű, és a' *Párisi* foederátusok közül egynéhány ezer ember gyűlötték öszve Marsal *Davoust* vezérlése alá, az elsőkött katonák közül is sokan visszatértek zászlóikhoz. A' nemzeti gárdistának vezérlése *Massena* Marsalra bízott.

A' *Páris* városának oltalmazására tétett főerősségek *St. Denis* és *Menilmontant* közt voltak: de a' szövetséges vezérek is olly rendeléseket tettek, mellyeknek jókövetkezései tsathatatlanok voltak. F. M. Hg. *Wellington* a' Francziáknak sántzaikat előről fenyegette; Hg. *Blücherre* a' bízott vala, hogy *Páris* városát *St. Germain* oldaláról kerüljemeg. — A' M. *Davoust* főhadiszállása *la Viletteben* volt, a' kamarának képviselői deputátusokat küldöttek

a' Francia armáda állapotjának megvizsgálására, és a' következő hadi tsataknak elkezdésére való unszolásakra.

A' mult Jun. 30-dik napján a' Pruszsiai hadi seregek *Genouvillers* helységet elfoglalván hathatós demonstratiókat tettek; *Wellington* pedig az ellenségnek azokat az örálló helyeit elfoglalta, a' mellyek *Vertus* környékén készítették vala, a' melly dolog nagy zürzavarba ejtette a' Frantziákat. Azonközben General *Vandamme* a' Fr. armádának maradványával *Páris* köfalai alatt összevgyülvén *Excellmans* Generált *Versailles* ellen küldötte, hogy annál fogva az *Orleansi* utakat elfoglalhassa. Gen. Lt. *Pirét* két Fr. vadász es egy linea regimentet *Ruquencourt* mellett állított ki vigyázatra, a' midőn *Excellmans* Generál a' Pruszsiai hadi seregeket két dragonyos regimentel szembe, és egy dragonyos regimenttel oldalaslag a' Pruszsusokat megtámadta. A' Brandenburgiai és Pomerániai huszárregimentek derekasán viselték ugyan magokat, és sok embert megöltek az ellenség közül; mindazáltal végtére is kénytelenek voltak magokat hátrább vonni, minekutánna a' Gen. *Pirét* corpora a' leshelyből mimenvén, őket hátul megtámadta, a' melly alkalmatossággal a' Pruszsusok vezérje Oberslieutenant *Sohr* nagy sebet kapott, és az ellenség kezébe esett.

Jul. 2-ikán a' *Blücher* F. M. corpora *Meudon* mellett marsirozott; a' harmadik corpus *Plessisquet* ellen, a' 4-ik és tartalék armáda pedig *Versailles* ellen. *Loyres*, *Meudon*, és *Isy* fegyveres kézzel vétettek él, mivel minden erejét arra fordította az ellenség, hogy a' *Páris* környékén délfele fekvő tetőknek birtokában megmaradhasson.

Maga *Páris* városa tökéletes tsendeségen volt; annak lakosi a' győzedelmeknek nemes szívúségekben bizván, és arról is megléven győzöttetve, hogy azok azon fővárost megfogják hódoltatni, a' vasárnap és más innepnapokon vigan mulatták ma-

gokat. Ellenben a' *Paireknek* és képviselőknak kamarái nagy rémülésben voltak, az egymás közt való villongások és zenebónak szüntelen nevedtek. A' M. *Soult* kommandótól való elmenetele, *Grouchy* Marsalnak közönséges panasza, hasonlóképpen a' M. *Ney* békételessége is elegendő próbái voltak annak, hogy az armáda között való hadi fenyték is közel vagon az eloszláshoz.

Jul. 3-ik napján viradtakor Gen. *Vandamme* még egy próbát tett az *Isy* helységnek visszavételére, de nem boldogulhatott, mivel az első Pruszsiai armáda Gen. *Ziethen* vezérlete alatt ötöt visszaverte, 's ugyan akkor a' *Seine* folyóviznek bal partján táborozó hadi nép mozogni kezdvén, lehetetlen volt a' Frantziáknak egy helyben megmaradni, mellyet ezeknek vezére észrevévén egy parlamentért az az, avagy lovaspostát küldött Lord *Wellington*hoz azzal a' tudósítással, hogy kész leszen *Páris*t feladni; melly szerint még azon napon végbe ment a' *St. Cloudi* megegyezés.

A' miként a' *Loire* vizén túl táborozó Francia armáda a' Királynak magát alája vetette légyen, azt a' 15-ik Juliusi *Montör* e'képpen jelenti: „A' *Loire* vizén túl az *Eckmühli* Herceg vezérlete alatt lévő Francia armáda a' Generálieutenantok *Gerard*, *Hasco*, és *Valmy* Grófok által a' maga telyes, és minden feltétel nélkül való alájvetését letétette, az *Eő* Felsége királyi székének gráditaira. Ezen Generálisok az *Eckmühli* Hercegnek utolsó hivatalbéli rendelkezései által voltak arra meghatározotva.” — Egyéberánt a' *Stuttgardi* udvari újságban. *Ludwigsburgból* Julius 21-ikén ezeket olvassuk: „A' kurir által ide érkezett tudósítások szerint, a' *Loire* vizén túl fekvő Francia armádával kötött fegyvernyúgvás ma felfog mondatni, és ha ezen armáda feltétel nélkül magát meg nem adja, az ellenségeskedések jövő Augustus 1-ő napján ismét elkezdődni fognak.”

A' 15-dik Juliusi Monitör azt tartja, hogy királyi kommissáriusok küldettek a' végre, hogy az ostrom alatt lévő erősségeknek kommandánsait megbívják, hogy magokat adják meg a' királynak. A' nemzeti betsület, ugymond, a' nevezettség, kívánta ezen védelmezést tőlök; már most kéntelenek lesznek Frantzia Ország kívánságát bétölteni és a' haszontalan ellentállásnak véget vetni, a' melly azt a' Fejedelmünket ugy is eléggé szomorító szerentséltenséget, mellyért ök számot adni kötelesek volnának, még nevelhetné: „Fájdalommal látjuk, így szól tovább a' nevezett Monitör, hogy Frantzia ország több más városai egy maroknyi pártosoknak áldozatjává lévén, a' nemzetnek kívánságával, mellyről semmi kétség többé nem lehet, ellenkező magok viseleték által, lakosaikra elkerülhetetlen szerentséltenséget vonnak. Bár tsak a' *Marne* mellett való *Chalons* városának példáját tartanák szemiek előtt! A' mesterségek 's kézművek oskolájának nevendékjei, egynéhány nemzeti gárdistákkal magokat öszve kapsolván mérésztettek a' szövetséges seregekre, kik már a' városban voltak, tüzet adni; *Chalons* városa azonnal kitérítetett, mivel azt a' törvény megengedte. Jaj azoknak, kik a' magok vigyázatlan felfuvalkodásaik által ostromt Hazájokra hívják, a' mellyet attól elfordíthatnának? A' lenyomás országa már elenyészett, egy királynak atyai uralkodása a' rettentő időnek helyébe megjelent. Ugyan is azért minden katona 's polgári tisztviselők hitetessék el az magokkal, hogy a' király körül öszve kell nékiek gyűlni. Minél tovább halogatódnak, annál inkább hosszabbítják azon gonoszokat, a' mellyeken ő enyhülést szerezhet.“

A' Pruszzsiai hadi seregeknek fővezérek, Feldmarsal Hercege *Blücher*, hogy a' *Jenai* ütközetnek, a' Pruszzsus ármádának több izbéli győzedelmeskedései által, már is elosztatott emlékeztét, melly *Páris-*

ban az; ugy nevezett *Jenai hid* által fenntartatott, és a' melly hidat *Napolcon* a' Pruszzsia országban kitsikart hadi adókból a' *Saine* vizén által építettett vala, egészen ott is eltörölje, azt a' parantsolatot adta volt ki, hogy azon hid szélljel vettettessék. Ez a' parantsolat már egy részben végbe is vitetett vala, és Jul. 12-dikén kellett volna annak egészen bétölteni; de a' Frantzia királynak személyes esedezésére, és az Orosz Császárnak hathatós közbenjárására azon parantsolat még is vissza vétetődött. Ellenben a' Király ezen hidnak nevét, nemkülömben az ott volt *Austerlitz*'s minden más hidaknak neveiket megváltoztatta, valamint ez a' következő dekretomból kitettzik:

„*Lajos*, Isten kegyelméből Frantzia és Navarra Országok királya.

„Minekutánna Mi a' mi jó *Páris* városunknak minden régi közönséges épületjeinek az ő igaz neveiket ismét visszaadjuk, és az új épületjeinek tsak olyan neveket akarunk adni, a' mellyek a' megengesztelődésnek 's bekességnek idejére, avagy *polgárságra hűlönös hasznokra nézve*, emlékeztetnek, rendeljük a' mi következők:

1. *Tzikkely*. A' mi *Párisi* jó városunknak piatai, hidjai, és közönséges épületjei ismét azon neveket vegyék fel, mellyeket az 1790-ben, Januárius 1-ő napján viseltenek vala, és minden ezzel ellenkező fellüírások töröltessenek le.

2. Ehhez képest az a' hid, melly a' *de la Concordei*, avagy egyesség utzából, és 18-dik *Lajos* piatzaról, a' törvénytévő Testnek (Tanátsnak) palotájához vezet, ismét a' *Pont du Louis XVI.* az az, a' 16-ik *Lajos* hidja; azon hid, melly a' Tuiléria palotától a' *du Bac* utzára megyen, a' *Pont royal* a' királyi hid; az, a' melly *Kay des Bons-Hommenstól* a' *Mars* mezejére (az előtti *Jenai* hidra) vezet, a' *Pont des Invalides* invalidusok hidja; az, a' melly *Kay de la Rapéetól* a' botanica kerthez (*Jardin du Roi*) vezet. (az előbbeni *Austerlitz* hid),

a' *Pont du Jardin du Roi* a' királyi kertnek hídja nevet viselje.

3. A' belső dolgokra ügyelő Miniszterünkre bizzuk ezen rendelkezésünknek végbevitését. Költ *Párisban* Julius 9-dik napján 1815-ikben, Országlásunknak huszonegyedik esztendőjében. (Aláírás). *Lajos*

Mi módon töröltetett legyen el a' Deputatusok kamarája és miként hívattnak össze a' választó gyülekezetek, 's végtére miként kelljen a' választó kollegiumokat intézni, azok adattatnak elő a' következőkben:

„Mi *Lajos*, Isten kegyelméből *Frantzia* és *Navarra* Országok királya.

„Jelentettük, hogy a' mi feltételünk a' legyen, hogy egy törvényt javasoljunk a' mi kamaráinknak, a' melly szerint az osztálybeli küldötteket választani szükség lesz. A' mi feltételünk a' volt, hogy a' nemzet tudva lévő kívánsága szerint a' konstitucionális aktának több pontjai megváltoztassanak; azok t. i. mellyek a' választóhatóságot, a' deputatusoknak számát, és több egyéb oly intézeteket, mellyek a' kamarának organizatióját, 's annak előjáró törvényeit érdeklik. De mivel mind a' két kamarának üléseit a' szerentsetlen környúlások felbe szakasztották: azt ítéljük, hogy mivel az osztálybeli küldötteknek száma külömbkülömbféle okokra nevezé igen megkevesült, arra való szükséges lesz, hogy a' nemzeti képviselőknek száma megszorítottassék; hogy az ő meghatalmazottságok megújítottassék, és egyenesen a' választó kollegiumokból mennyen ki; végtére, hogy a' választóság által a' népnek jelenvaló kívánsága kinyilatkoztatson. Arra való nézvé azt végzettük, hogy a' Deputatusoknak kamarája oszlattasson el, és minden haladék nélkül egy más hívatasson össze. De mivel sem a' választásnak módja törvény által meg nem határozható, sem a' konstitucionnak aktáját megjobbitani nem lehetett: ítéletünk szerint az

igasság azt kívánja, hogy a' nép másod fogva mind azokkal a' hasznokkal élhessen, a' mellyeket a' számosabb és a' választás jusa által megnevezsomorított képviselőségéből reménylhetett. De mivel így is azt akarjuk, hogy a' constitutióban semmi esetben, oly változás ne tétetődjön, a' melly a' törvényes forma által meg niuts határozatva; azokat a' törvényeket, a' mellyeket a' törvénytévő tanács a' választás jussáról, a' constitutióba tétetendő változásokról tenni fog, a' mellyekben t. i. mi egyedül a' legszükségesebb és legszorosabb pontokban teszünk kezdetet, mi magunk arra kötelezzük magunkat, hogy mi, a' meynyire lehet, a' constitutióhoz es annak szokott formáihoz fogjuk alkalmaztatni: — Ezen okokra nézvé világosan kijelentettük és most is kijelentjük, megparantsoltuk és most is parantsoljuk 's a' t.“ Ezek után következnek azok a' tikkelyek, a' mellyekben a' deputatusoknak kamarája arról teszen rendeléseket, hogy a' választó kollegiumok a' jövő Augustus 14-dikén össze gyűljenek, hogy minden osztálybeli deputatusoknak száma meghatározódjon, hogy a' választó gyűléseknek módja és az ő kötelességek határozottassanak meg, nemkülömben a' konstitucionnak tikkelyei is ki jelentettek, mellyek a' kamarának legközelebb való gyűlésében a' törvénytévő hatalomnak vizsgálása alá fognak vettetni. — A' Deputatusok kamarájában lévő tagoknak száma, melly ennekelőtte 260 személyekből állott, a' következő új választás által 133 tagokkal fog megszorítottatni. — A' *Seinei* osztálynak deputatusnak, mellynek ekkorig csak két deputatusai voltak, ennekutána tiz deputatusai fognak lenni. A' deputatusok 25 esztendőskorokban a' választásra alkalmatosak lesznek.

Az a' hír, hogy a' *Frantzia* ármáda, melly a' 3-ik Juliusi megegyezés szerint a' *Loire* folyóvíz háta megé vonta vala magát, most 18-ik *Lajos*nak meghódolt, megvalóságosodott, a' mint ezt a' fő vezé-

reknek leveleikben olvasni lehet. Marsal Davoust a' 22-ik katona-osztály kommandánsának Hamelinaye Generálnak Orleans-tól követt ezendő levelét irt: —

„Generális Uram! A' midőn az ármáda a' 3-ik Juliusi meghatározás szerint Páris városából kiment, 's magát a' Loire folyóvíz-háta megé vonta volna, a' provisoria kormánysszéknek kommissáriusánál letett levele szerint azt kívánta, hogy az ármádánál új kormányozás módja állíttasson fel. Mivel ezek a' kommissáriusok a' fővárosnak történeteiről, és a' királynak abba való bémenceteléről jelentést tettek, világosan kijelentetett az ármádának, hogy ennek a' kormánysszék alkotmányával való öszvekaptsoltatása akadályoztattameg a' Státusnak széllel oszlattatását. A' kommissáriusok olly biztatást adtak az ő válaszaikban, hogy a' constitutionális kormányozásban semmi ilyen változástól félni nem lehet, hogy minden indulatosság elhárított, hogy a' ministerium köteles a' maga tealekedeteiről számot adni, hogy a' princípiumokra méltó tekintet legyen; hogy sem az ármádánál sem a' Státusnak egyéb részeiben semmi szabad tetszés szerint való változások nem történtek. és végtére hogy az ármáda a' maga bétsületét mindenkor fel fogja tartani. Ezek azok, a' melyeket a' kommissáriusok pontonként kijelentenek.

Állításoknak megbizonyítására azt erősítik, hogy Marsal St. Cyr hadi ministerségre, Hertz. Otranto poliziaminister ségre emeltettek, hogy az utolsóbb azon feltétellel vette felezt a' hivatalt, hogy a' kormánysszék is olly mértékletes és bölts tealekkel viselje a' kormányozást, a' millyennel ő is lelkesítették. Az ármáda gondolkozásának módja tudva vagyon; ez az ármáda Frantzia országért és annak különböző értelméért 25 esztendeig hadakozott; kiontott yérecért azt a' jutalmat kívánja, hogy egy polgár se fidesztessék az ő gondolkozása módjára nézve. Ezen feltételekkel szükség lesz az ármádát a' királylyal megegyeztetni.

Ez a' haszon áldozatot kíván, és ezt az áldozatot jó szívvel, készséggel, és hathatossággal kell végbe vinni. Az ármádánk fenn fog állani, és ha az egyező akarattal 's együtt fog maradni, még akkor is, ha szerentsetlenségünk nevedkedne, minden Frantziáknak öszvegyüllő helye, 's közép pontja leszen. Mindnyájan megfogják ésmerni, hogy egyedül a' minden szakadásokról való elfelejtkezés Frantzia Országot boldogíthassa, a' melly lehetetlen leszen, ha a' tétovázás, a' vélekedéseknek egyentlensége, avagy a' személyes tekintetek az ármádának eloszlátását, akár ő maga által, akár az idegen hatalom által megtörténjen, okozni fogják.“

Azért egyesítsük meg magunkat, tsatoldjunk egymáshoz, soha egymástól el ne váljunk; a' Vendei lakosok nekünk ebben jó példaül vannak; azt irták mi hozzánk, hogy minden bosszúállásról lemondván magokat hozzánk tsatolni akarják a' végett, hogy a' Haza minden széljelszagatását, 's feidarabolatását megátolhassuk. Legyünk tehát Frantziák; e' volt mindenkor, a' mint az Ur tudja, azon érzékenység, a' mellytől én egyedül lelkesitettem, és a' melly tsak az utolsó lehellésemkor válhat el én tőlem. Ezen tekintetben, kérem az Urat, hogy ne tagadja meg tőlem a' maga bizodalmit; bizonyos vagyok annak megérdemléséről és megnyeréséről.“

Ugyan ollyan értelemben irtak más két Generálisok is, és napiparantsolatókat adtak ki, a' mellyeknek a' volt a' következések, hogy az ő vezérségek alatt lévő hadi seregek a' fejer bokkrétát felszúrták, 's a' Királynak magokat alája vetették.

Egy Frantzia Journálból azt olvassuk, hogy a' Párisban lévő szövetséges Fejedelmek, nevezetesen I. Sándor Orosz Császár és a' Prusssziai Király Fridrik Wilhem, nem különben sok külföldi Ministerek a' Párisi teátromokban három holnapra különös lögeket hérbe vettek. — A' mult Julius 14-ik napján sok idegen és Frantzia Minis-

terek Hertzeg *Metternichnél* gyűlést tartotak, abból a végből, hogy a Frantzia Országára vetett requisitiókat jobbrendbe szedhessék, 's annál fogva szenvedhetőbbeké tehessék. A Páris városára vetett contribúciónak megkönnyébbítésére, mellyhez nagy reménység volt eleinte, semmi bizodalom nem lehet. A mult Jul. 14-ik napján már nagy summa lefizetődött, ugymint a Notariusok fizettek 260000 frankot; a Prókátorok 30.000 fr.; a Kereskedők 600.000 fr.; a Bankósok 400.000 fr.; a Pénzváltók 500.000 fr.; Ezen itt nevezett summákért a polgári előjárók olly nyomtató leveleket adtak a fizetőknek, a melyeknél fogva az adófizetésnek rendbe hozatása után minden fizető ki fog elegitni.

A mult Jul. 13-ik napján számos regulátlan kozákok marsiroztak bé Párisba; ezen a napon a Pruszsiái kir. seregek az Orleansi környéken állottak. A Francziák a *Ligeris* (Loire) folyóviznek tulsó partján a város hidjai előtt sántzokat ástak, és a hid előtt való kőkirakásokat felszedték; egyéberánt igen rosszúl viselte magát a Fr. armáda a *Ligeris* folyóviz megé való visszamarasirozashban, és sok pajkosságot vitt végbe. Erre nézve kívánta egy Anglus zsurnál, hogy ezt az armádát a király, minekutánna az meghódolt volna, oszlassa széljel, mivel azok a Frantzia seregek, mellyek három hólnaptól fogva a Bonaparte uradalmát fennakarták tartani, a magok gondolkozásoknak módját meg nem változtatják. A *Vendei*, *Marsziliai*, *Bourdeauxi*, *Picardiai*, és északi osztályokból mint a legtsendesebb Frantzia országi környékekből, legjobb lenne, ugymond, egy uj armádát kiszedni és organizálni. A Bona-

parte azon barátjai között, a kiknek javaitkat és örökségeket Hg. *Blücher* sequestrum alá vetette, vagyon Gróf *Daru* a Fr. armádának volt Generál-Intendense, *Montalivet*, *Merlin*, 's m. egyebek, a kikhez ötven ötven közembert küldetett kvártélyba. Sok Párisi lakosok nevetnek e' dolgon kiváltképen azok, a kik Bonapartenak mindenkor irigyei voltak.

A Párisi halárútó aszszonyok (a kik haldamaknak neveztetnek) most is udvarlására mentek *Sándor* Császárnak, valamint miveltek esztendővel ennekelőtte is. Ezeknek az aszszonyoknak 2000 frankot ajánldókozott Eő Cs. Felsege.

A Journal des Debats Párisi ujságleveleknek 10-dik Juliusi darabjában ezeket olvassuk: „Egy 30.000 főből álló Pruszszus hadi sereg tegnap Generál *Thielmann* vezérlése alatt Páris városán által Orleansba marsirozott; Páris városának Kommandásává Pruszszus Oberster *Pfull* neveztetett. A *Czernitscheff* Orosz Generális corpora, melly többnüre kozákokból áll, *Gancsété* rukkolt bé, ennek előljáró seregét Generál *Nostitz* kommandirozza. — Egy valaki számba vévén azoknak az embereknek számát, a kiket tiz esztendő alatt Bonaparie a fegyver által megemésztetett, ugy találta, hogy éppen annyi embert vesztegettető el, a mennyi minutumig ő ezen idő pontja alatt élt; tiz esztendő 2,256.000 minutumra mégyen, tehát ennyi embert vesztegetett ő el. — Három *Felix* nevezetű emberek ésméretesek Frantzia Országban, u. m. *Felix Faulcon*, a ki 18-ik Lajost proclamálta; *Felix Lepelletiere*, a ki *Napoleont*, *Felix Desportes*; a II-ik *Napoleont* a Frantziák Császárijának kihirdette. —

Jul. 29-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 321 forintot Váltótzédulában. Egy Csász. aranyért 14 forintot 42 krt.

Augustusban 28 krajtzarra határozatott Bétsben a marhahusnak fontja.